

13. ΤΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ

ΕΔΑΦΙΟ ΜΝΗΜΗΣ: «Να έχετε καλήν την διαγωγήν σας μεταξύ των εθνών, ίνα ενώ σας καταλαούσιν ως κακοποιούς, εκ των καλών έργων, όταν ίδωσιν αυτά, δοξάσωσι τον Θεόν εν τη ημέρα της επισκέψεως.» Α' Πέτρου 2/β' 12.

Για τη μελέτη αυτής της εβδομάδας, διαβάστε: Β' Τιμ. 3/γ' 1-9, Ιεζ. 14/ιδ' 14, Φιλιπ. 4/δ' 4-13, Παρ. 3/γ' 5, Α' Πέτρ. 2/β' 11,12, Ματθ. 7/ζ' 23, 25/κε' 21.

Ως διαχειριστές πρέπει να είμαστε μάρτυρες του Θεού που υπηρετούμε, και αυτό σημαίνει ότι πρέπει να ασκούμε δυνατή και καλή επιρροή στους γύρω μας. Επομένως δεν πρέπει να απομονωθούμε από τον κόσμο γύρω μας. Απεναντίας, έχουμε το προνόμιο να αντικατοπτρίσουμε έναν καλύτερο τρόπο ζωής σε εκείνους που δεν γνωρίζουν για τα όσα μας έχουν δοθεί. Η διαχείριση είναι μία πράξη ευημερίας, ενώ προσπαθούμε σύμφωνα με το κάλεσμα του Θεού να ζούμε ενάρετα. Ο Θεός μάς δίνει την δυνατότητα να έχουμε διαφορετικό τρόπο ζωής (Β' Κορ. 6/ζ' 17), κάτι που θα κάνει τους άλλους να αναρωτηθούν και να θέλουν να μάθουν. «Αλλά αγιάσατε Κύριον τον Θεόν εν ταις καρδίαις υμών, και έστε πάντοτε έτοιμοι εις απολογίαν μετά πραότητος και φόβου» (Α' Πέτρ. 3/γ' 15).

Στο τελευταίο μάθημα θα δούμε τα προσωπικά οφέλη, τα πνευματικά αποτελέσματα, τις επιτυχίες, την επιρροή μας, και το κλειδί για την αυτάρκη ζωή του διαχειριστή, ξέροντας ότι όλα είναι «ο Χριστός εις εσάς, η ελπίς της δόξης» (Κολ. 1/α' 27).

Κυριακή 25 Μαρτίου

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΚΑΙ ΕΥΣΕΒΕΙΑ

Η ευσέβεια είναι ένα μεγάλο θέμα. Οι άνθρωποι του Θεού ζουν αγία ζωή (Τίτον 1/α' 1), μιμούμενοι τον Χριστό, όντας αφοσιωμένοι και ευχαριστώντας Τον με τις πράξεις τους (Ψαλμ. 4/δ' 3, Τίτον 2/β' 12). Η ευσέβεια είναι ένδειξη της αληθινής θρησκείας, και σ' αυτήν υπάρχει η υπόσχεση για αιώνια ζωή. Καμία φιλοσοφία, πλούτη, ή εξουσία κτλ., δεν μπορούν να προσφέρουν μία τέτοια υπόσχεση. Διαβάστε Β' Τιμ. 3/γ' 1-9. Για ποιο πράγμα μας προειδοποιεί εδώ ο Παύλος που σχετίζεται με τη ζωή του πιστού διαχειριστή;

.....

.....

.....

.....

.....

Στο βιβλίο του Ιώβ έχουμε μία περιγραφή του χαρακτήρα και των πράξεων του Ιώβ. Βλέπουμε να εκδηλώνεται μία ευσεβής ζωή ακόμη και μέσα στις θλίψεις. Επίσης, γίνεται φανερό πως ο Σατανάς μισεί αυτόν τον τρόπο ζωής. Ακόμη και ο Θεός δηλώνει ότι δεν υπήρχαν άλλοι σαν τον Ιώβ, όσον αφορά την σταθερότητα της πίστης του και του τρόπου ζωής του (Ιώβ 2/β' 3).

«Άνθρωπος τις ήτο εν τη γη της Αυσίτιδος ονομαζόμενος Ιώβ· και ο άνθρωπος ούτος ήτο άμεμπτος και ευθύς και φοβούμενος τον Θεόν και απεχόμενος από κακού» (Ιώβ 1/α' 1). Επομένως, έχουμε έναν άνδρα του οποίου η πίστη δεν εκφραζόταν μόνο με λόγια ή με θρησκευτικές τελετές, αλλά ήταν τρόπος ζωής του (Ιώβ 1/α' 5). Ο φόβος του για τον Θεό εκδηλωνόταν μέσα από την ευσεβή ζωή του, ακόμη και εν μέσω δυσκολιών. Το να είσαι ευσεβής δεν σημαίνει ότι είσαι και τέλειος, αλλά αντικατοπτρίζει την τελειότητα στο περιβάλλον σου.

Διαβάστε Ιεζ. 14/ιδ' 14. Τι διαβάζουμε για τον χαρακτήρα αυτών των ανδρών; Τι κοινό έχουν που θα έπρεπε να το έχουμε όλοι μας;

.....

.....

.....

Η διαχείριση είναι η εκδήλωση μίας ευσεβούς ζωής. Οι πιστοί διαχειριστές δεν δείχνουν απλώς ευσεβείς, αλλά είναι, και αυτή η ευσέβεια φαίνεται στο πώς ζούνε και πώς αντιμετωπίζουν τα πράγματα που ο Θεός τούς εμπιστεύθηκε. Η πίστη τους εκφράζεται τόσο σε αυτά που πράττουν, όσο και σ' αυτά που δεν πράττουν.

Δευτέρα 26 Μαρτίου

ΑΥΤΑΡΚΕΙΑ

«Ουχί ότι λέγω τούτο διότι υστερούμαι· επειδή εγώ έμαθον να ήμαι αυτάρκης εις όσα έχω» (Φιλιπ. 4/δ' 11). Εάν θέλουμε να είμαστε πάντοτε αυτάρκεις, από πού θα πρέπει να αντλούμε αυτάρκεια;

.....

.....

.....

.....

Στην επιστολή του προς τον Τιμόθεο, ο Παύλος αναφέρεται σε μία ανόσια ομάδα ανθρώπων «νομιζόντων την ευσέβειαν ότι είναι πλουτισμός» (Α' Τιμ. 6/ζ' 5). Η εξίσωση του πλούτου με την πίστη, είναι μία άλλη εκδήλωση υλισμού αλλά υπό την αμφίεση του Χριστιανισμού.

Είναι γεγονός ότι η ευσέβεια δεν έχει καμία σχέση με τον πλούτο. Αλλιώς, ορισμένοι από τους χειρότερους ανθρώπους του κόσμου θα ήταν ευσεβείς επειδή είναι πολύ πλούσιοι. Αντιθέτως, ο Παύλος αναφέρει ότι, «μέγας δε πλουτισμός είναι η ευσέβεια μετά αυταρκείας» (Α' Τιμ. 6/ζ' 6). Η ευσέβεια με την αυτάρκεια είναι σε κάθε περίπτωση ο μεγαλύτερος πλουτισμός, επειδή η χάρη του Θεού έχει μεγαλύτερη αξία από τα χρήματα. Συνεπώς, «έχοντες δε διατροφάς και σκεπάσματα, ας αρκώμεθα εις ταύτα» (Α' Τιμ. 6/ζ' 8). Στο τέλος όσα κι αν έχουμε, πάλι θα θέλουμε περισσότερα γιατί έχουμε την τάση να σκεφτόμαστε έτσι.

«Η αυτάρκεια σε καθετί είναι κάτι το σπουδαίο, ένα πνευματικό μυστήριο. Πρέπει να την διδαχτούμε και να την διδαχθούμε ως ένα μυστήριο... Η Χριστιανική αυτάρκεια είναι αυτό το γλυκό, εσωτερικό, ήρεμο και γεμάτο χάρη πνεύμα που υποτάσσεται στον Θεό και χαίρεται στην πατρική Του σοφία πάντοτε... Είναι μία πολύτιμη αλοιφή, χρήσιμη και παρηγορητική για την ανήσυχη καρδιά σε δύσκολους καιρούς και συνθήκες.» Jeremiah Burroughs, *The Rare Jewel of Christian Contentment*, σ. 1, 3.

ΣΚΕΨΗ: Διαβάστε Ρωμ. 8/η' 28 και Εβρ. 13/ιγ' 5 και Φιλιπ. 4/δ' 4-13. Τι βλέπουμε σ' αυτά τα εδάφια που θα μας βοηθήσει να έχουμε μία ικανοποιημένη ζωή;

.....

.....

.....

.....

ΕΜΠΙΣΤΟΣΥΝΗ

Διαβάστε Παρ. 3/γ' 5. Τι σημαντικό μήνυμα υπάρχει εδώ για εμάς, ιδιαίτερα στο να μη «στηριζόμαστε» στη δική μας σύνεση; (Δείτε επίσης Ησ. 55/νε' 9, Α' Κορ. 4/δ' 5, 13/ιγ' 12.)

.....
Σύνθημα και στόχος των διαχειριστών του Θεού είναι, «έλπριζε επί Κύριον εξ όλης σου της καρδιάς, και μη επιστηρίζεσαι εις την σύνεσίν σου» (Παρ. 3/γ' 5).

Φυσικά, αυτό είναι ευκολότερο να το πεις παρά να το κάνεις. Πόσες φορές λέμε ότι πιστεύουμε στον Θεό, στην αγάπη και στην φροντίδα Του, και όμως ανησυχούμε; Ορισμένες φορές το μέλλον δείχνει πολύ τρομακτικό – τουλάχιστον στα μάτια μας. Πώς μπορούμε λοιπόν, ως διαχειριστές να εμπιστευόμαστε τον Θεό; Δείχνοντας πίστη και υπακοή στον Κύριο σε ό,τι κάνουμε. Η εμπιστοσύνη είναι κάτι που όσο περισσότερο εμπιστευόμαστε τον Κύριο τόσο περισσότερο αυξάνεται. Αυτή η εμπιστοσύνη είναι το θεμέλιο και η κινητήρια δύναμη του διαχειριστή, και εμφανείς μέσω των πράξεων.

«Έλπριζε επί Κύριον εξ όλης σου της καρδιάς». Η φράση «της καρδιάς» χρησιμοποιείται στην Αγία Γραφή μεταφορικά. Δείχνει ότι οι αποφάσεις μας προέρχονται εσωτερικά – από την ηθική μας υπόσταση: τον χαρακτήρα, τα κίνητρα και τις προθέσεις μας – που είναι και ο πυρήνας της ύπαρξής μας (Μαθ. 22/κβ' 37). Είναι ευκολότερο να εμπιστευτείς τον Θεό σε κάτι που δεν μπορείς να ελέγξεις. Υπό αυτήν την έννοια, δεν έχουμε άλλη επιλογή από το να Τον εμπιστευτούμε. Από την άλλη, η πραγματική εμπιστοσύνη, «από την καρδιά» έρχεται όταν πρέπει να επιλέξουμε για κάτι το οποίο οι ίδιοι μπορούμε να ελέγξουμε, και βασίζουμε την εμπιστοσύνη μας στον Θεό για τη σωστή εκλογή. Οι απόστολοι δείχνουν τι σημαίνει να εμπιστεύεσαι τον Θεό με όλη σου την καρδιά: «Από την φύση τους ήταν αδύναμοι και αβοήθητοι όπως κάθε άνθρωπος που ασχολείται με το έργο, αλλά έθεσαν την εμπιστοσύνη τους στον Κύριο. Η περιουσία τους είχε να κάνει με την καλλιέργεια του νου και της ψυχής, και αυτό είναι κάτι που ο καθένας μπορεί να αποκτήσει εάν ο Θεός είναι η αρχή και το τέλος σε ό,τι κάνει.» E. Χουάιτ, Gospel Workers, σ. 25.

ΣΚΕΨΗ: Είναι ευκολότερο να δείξουμε εμπιστοσύνη στον Θεό σε πράγματα που δεν μπορούμε να ελέγξουμε. Τι γίνεται όμως μ' αυτά που μπορούμε; Πώς εκδηλώνουμε την εμπιστοσύνη μας στον Θεό μέσα από τις επιλογές μας;

Τετάρτη 28 Μαρτίου

Η ΕΠΙΡΡΟΗ ΜΑΣ

«Διότι ήσθε ποτέ σκότος, τώρα όμως φως εν Κυρίω· περιπατείτε ως τέκνα φωτός» (Εφεσ. 5/ε' 8). Ο Παύλος περιγράφει την μεταμόρφωση της καρδιάς σαν κάτι που είναι ορατό: Καθώς περπατάμε στο φως (Α' Ιωάν. 1/α' 7, Ησ. 30/λ' 21), η μαρτυρία της σωστής διαχείρισής μας θα είναι ένα φως που θα επηρεάσει τον σκοτεινό κόσμο. Ο Ιησούς είπε, «Εγώ είμαι το φως του κόσμου» (Ιωάν. 8/η' 12). Αντικατοπτρίζουμε το φως του Θεού μέσω ενός σταθερού χαρακτήρα στην καθημερινή μας συμπεριφορά.

Πώς μπορούμε με τη διαχείρισή μας να φέρουμε δόξα στον Θεό; Τι επιρροή έχουν οι πράξεις μας στους άλλους; Ματθ. 5/ε' 16, Τίτον 2/β' 7, Α' Πέτρ. 2/β' 11,12.

.....
Η διαχείριση δεν έχει να κάνει μόνο με τον χειρισμό των αγαθών του Θεού. Η διαχείρισή μας φαίνεται στην οικογένειά μας, στην κοινωνία, στον κόσμο, και σε ολόκληρο το σύμπαν (Α' Κορ. 4/δ' 9). Με την διαχείριση παρουσιάζονται τα αποτελέσματα που έχουν οι αρχές της βασιλείας στη ζωή μας. Έτσι, μπορούμε να επηρεάσουμε τους άλλους. Φανερώνουμε τον Χριστό μέσα από την καλοσύνη και την ηθική, οι οποίες φέρνουν την έγκριση του Δημιουργού.

Το έργο της ηθικής πρέπει επίσης να έρχεται σε συμφωνία με τις διαχειριστικές μας αξίες. Μέσα από την εργασία, η διαχείριση ενός δίκαιου ατόμου μπορεί να γίνει εμφανής. «Και θέλει εξάξει ως φως την δικαιοσύνην σου και την κρίσιν σου ως μεσημβρίαν» (Ψαλμ. 37/λζ' 6). Ακόμη και στη δουλειά η επιρροή του διαχειριστή δεν μπορεί να κρυφτεί (Λουκ. 11/ια' 33), αλλά φαίνεται όπως μία πόλη χτισμένη πάνω σε λόφο (Ματθ. 5/ε' 15). Όταν ζούμε κατ' αυτόν τον τρόπο, στο σπίτι και στη δουλειά μας, θα επηρεάσουμε όσους μας περιβάλλουν.

«Το κάθε πράγμα στη φύση έχει καθορισμένο έργο και κανένα δεν παραπονιέται για τη θέση του. Στα πνευματικά ζητήματα οι άνθρωποι έχουν τη δική τους εργασία. Ο τόκος που ο Θεός ζητάει είναι ανάλογος με το κεφάλαιο που έχει εμπιστευθεί, ανάλογος με το δώρο του Χριστού... Τώρα είναι ο καιρός και το προνόμιό σας να... δείξετε σταθερότητα στον χαρακτήρα που θα σας κάνει να έχετε ηθική αξία. Ο Χριστός έχει δικαίωμα στην υπηρεσία σας. Στηριχτείτε σ' Αυτόν με όλη σας την καρδιά.» Ε. Χουάιτ, This Day With God, σ. 243.

ΣΚΕΨΗ: Ποια είναι η επιρροή σας στο χώρο εργασίας σας και στο σπίτι σας; Τι μήνυμα δίνετε για την πίστη σας;

Πέμπτη 29 Μαρτίου

ΟΣΑ ΘΕΛΟΥΜΕ (ΚΑΙ ΔΕΝ ΘΕΛΟΥΜΕ) ΝΑ ΑΚΟΥΣΟΥΜΕ

Είμαστε ξένοι και παρεπίδημοι σ' αυτή τη γη, έχοντας τον ουρανό – τον τέλειο, όμορφο, και ειρηνικό τόπο – ως τελικό προορισμό μας (Εβρ. 11/α' 13,14). Μέχρι τότε, πρέπει να ζούμε εδώ. Στον Χριστιανισμό, ιδιαίτερα όπως φανερώνεται στην Μεγάλη Διαμάχη, δεν επιτρέπεται η ουδετερότητα. Είτε ζούμε για τον Θεό, είτε για τον εχθρό. «Όστις δεν είναι μετ' εμού είναι κατ' εμού, και όστις δεν συνάγει μετ' εμού σκορπίζει» (Ματθ. 12/ιβ' 30). Σε ποια πλευρά είμαστε θα φανεί ολοκάθαρα με την επιστροφή του Χριστού.

Όταν ο Χριστός επιστρέψει, όλοι όσοι ισχυρίζονταν ότι Τον ακολουθούσαν θα ακούσουν μία από τις δύο φράσεις. Ποιες είναι αυτές και τι σημαίνουν;

Ματθ. 25/κε' 21.....

.....

Ματθ. 7/ζ' 23.....

.....

Το «εύγε» του Χριστού είναι ό,τι καλύτερο μπορεί να ακούσει ένας διαχειριστής. Η επιδοκμασία του Θεού για τις προσπάθειες μας να διαχειριστούμε τα αγαθά Του θα μας φέρει μεγάλη χαρά που κάναμε ό,τι μπορούσαμε, και για την γνώση ότι η σωτηρία μας δεν βασίζεται στα έργα μας για τον Χριστό, αλλά σε αυτά που Εκείνος έκανε για εμάς (δείτε Ρωμ. 3/γ' 21, 4/δ' 6).

Η ζωή του πιστού διαχειριστή αντικατοπτρίζει την πίστη του. Η προσπάθεια για εξ έργων σωτηρία φαίνεται στα λόγια εκείνων που προσπάθησαν να δικαιωθούν ενώπιον του Θεού με τα δικά τους έργα (δείτε Ματθ. 7/ζ' 21,22). Στο Ματθ. 7/ζ' 23 βλέπουμε πόσο μάταιη είναι η αυτοδικαίωση.

«Όταν οι οπαδοί του Χριστού επιστρέφουν στον Κύριο ότι Του ανήκει, επισωρεύουν θησαυρούς, οι οποίοι θα τους δοθούν όταν θα ακούσουν τα λόγια, “Εύγε, δούλε αγαθέ και πιστέ... είσελθε εις την χαράν του Κυρίου σου”.» Ε. Χουάιτ, Ζ.Χ. σ. 492.

Εν κατακλείδι, η διαχείριση είναι ο τρόπος ζωής στον οποίο εκδηλώνονται οι δύο μεγάλες εντολές, αγάπη τον Θεό και τον πλησίον σου, και είναι η κινητήρια δύναμη για ό,τι κάνουμε.»

ΣΚΕΨΗ: Κατά πόσο φαίνονται από τη διαχείρισή σας αυτές οι δύο μεγάλες εντολές;

ΠΕΡΑΙΤΕΡΩ ΜΕΛΕΤΗ:

«Ο Χριστός ήρθε στον κόσμο για να φανερώσει την αγάπη του Θεού. Οι ακόλουθοί Του συνεχίζουν το έργο που Εκείνος ξεκίνησε. Ας προσπαθήσουμε να βοηθήσουμε και να ενδυναμώσουμε ο ένας τον άλλον. Ζητώντας το καλό των άλλων, βρίσκουμε την πραγματική ευτυχία. Είναι προς όφελος του ανθρώπου να αγαπάει τον Θεό και τον συνάνθρωπό του. Όσο πιο ανιδιοτελές πνεύμα έχει, τόσο πιο ευτυχισμένος είναι, επειδή εκπληρώνει τον σκοπό του Θεού για τη ζωή του.» Ε. Χουάιτ, *Counsels on Stewardship*, σ. 24,25.

«Αν η εκκλησία είναι ζωντανή, θα υπάρχει αύξηση και ανάπτυξη. Υπάρχει επίσης μία συνεχής συναλλαγή, δούναι και λαβείν, λαμβάνει και επιστρέφει στον Κύριο εκείνο που Του ανήκει. Σε κάθε πραγματικό πιστό, ο Θεός δίνει το φως και τις ευλογίες Του και εκείνος τα μεταδίδει στο έργο που κάνει για τον Κύριο. Καθώς δίνει εκείνο που λαμβάνει, η ικανότητά του να λαμβάνει αυξάνεται. Δημιουργείται χώρος για νέες προμήθειες χάριτος και αλήθειες. Διαυγέστερο φως και αυξημένη γνώση γίνονται δικά του. Σ' αυτήν τη σχέση, δούναι και λαβείν, βασίζεται η ζωή και η ανάπτυξη της εκκλησίας. Εκείνος που λαμβάνει αλλά δεν δίνει ποτέ, σύντομα θα σταματήσει να λαμβάνει. Εάν η αλήθεια δεν ρέει από μέσα του προς τους άλλους, θα χάσει την ικανότητά του να λαμβάνει. Πρέπει να μεταδίδουμε τα αγαθά του ουρανού εάν θέλουμε να λαμβάνουμε νέες ευλογίες.» Ε. Χουάιτ, *Counsels on Stewardship*, σ. 36.

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΓΙΑ ΣΥΖΗΤΗΣΗ:

1. Πώς η εμπιστοσύνη μας στον Κύριο μας οδηγεί σε αυτάρκεια; Τι χρειάζεται για να εμπιστευόμαστε τον Θεό με όλη μας την καρδιά; Β' Κορ. 10/1' 5. Γιατί είναι εύκολο να λέμε ότι «τα πάντα συνεργούσι προς το αγαθόν» (Ρωμ. 8/η' 28), αλλά δύσκολο να το πιστέψουμε; Γιατί ενώ λέμε ότι εμπιστευόμαστε τον Θεό, φοβόμαστε για το μέλλον;
2. Τι είναι η διαχείριση; Γιατί η διαχείριση έχει καίριο ρόλο στην Χριστιανική ζωή;
3. Διαβάστε ξανά Ματθ. 7/ζ' 21-23. Γιατί αυτοί οι άνθρωποι μίλησαν έτσι; Τι καταλαβαίνουμε γι' αυτούς από τα λόγια τους; Πώς είμαστε βέβαιοι ότι, ακόμη και όταν προσπαθούμε να είμαστε καλοί διαχειριστές, να ζούμε μία ζωή πίστης και υπακοής, και να επιδιώκουμε να κάνουμε καλά έργα στο όνομα του Θεού, δεν θα πέσουμε στην ίδια παγίδα αυταπάτης;
4. Τι είδους επιρροή ασκεί η τοπική σας εκκλησία στην κοινωνία;